

148 | BÜYÜLÜ FENER | ÇOCUK | 106

BÜYÜK ÖNDER ATATÜRK'TEN
ÇOCUKLARA ÖYKÜLER

tamadres.com

BÜYÜK ÖNDER ATATÜRK'TEN ÇOCUKLARA ÖYKÜLER

© 2017, Büyülü Fener Yayınları

Büyülü Fener, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Sevinç Sanem Erzurumlu

Editör Özgür Batur

Resimleyen Uğur Köse

Kapak Tasarımı Elif Çepikkurt

Sayfa Tasarımı Muzaffer Aysu

ISBN 978-975-252-247-3

1. Basım: Ağustos 2018

tamadres.com

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 34110 Cağaloğlu İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika no: 10905

ADNAN ÖZYALÇINER

Büyük Önder
Atatürk'ten
Çocuklara Öyküler

tamadres.com

“Gençliđi yetiřtiriniz. Onlara ilim ve
irfanın müspet fikirlerini veriniz.
Geleceđin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız.”

Mustafa Kemal ATATÜRK

tamadres.com

tamadres.com

Sevgili çocuklar,

Mustafa Kemal Atatürk, ülkemizi düşmanlardan temizleyerek kurtarmıştır. Ardından yaptığı devrimlerle yeni bir Türkiye yaratmıştır. Bağımsız, çağdaş, laik, özgür, demokratik bir Türkiye bırakmıştır bize. Din, dil, ırk, mezhep ayrılığı olmayan kardeş bir toplum yaratmıştır.

Bu kitapta onun yaşamından derlediğimiz öykülerini bulacaksınız. Doğumuyla birlikte çocukluk yıllarının, gençlik yıllarının, bir asker olarak ülkesini savunduğu savaş yıllarının, ülkesini yeni baştan yaratmak için yaptığı çalışmalarının, kendi özel yaşamının öykülerini okuyacaksınız. Onda kendisini ülkesine, halkına adanmış, bu uğurda savaşmış mücadele etmiş bir önderin yaşamöyküsünü izleyeceksiniz.

Bu öykülerde, bugün de yaşayan, hep yaşayacak olan Atatürk'ü göreceksiniz. Onu daha iyi tanıyarak daha çok sevecek, kendinize örnek alacaksınız.

Okuyacağınız bu öykülerden öğrendiklerinizle, bu öykülerin size öğrettikleriyle onun 23 Nisan Egemenlik ve Çocuk Bayramı'yla, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı'yla sizlere emanet ettiği yurdumuzu daha güçlü korumamız gerektiğini anlayacaksınız.

Adnan Özyalçiner

tamadres.com

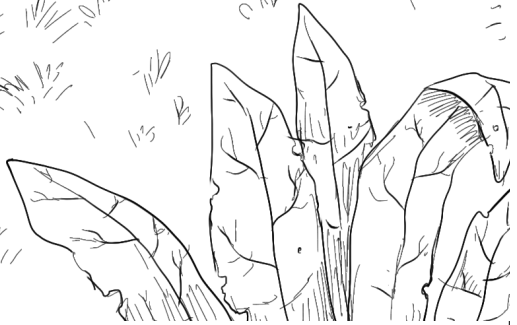
SELANIK'TE BİR EV

Selanik, Ege Denizi'ndeki aynı adlı körfezin çevresinde kurulu tarihi kentlerden biridir.

Bir zamanlar Türk-Osmanlı sınırları içinde olan bu şirin kentin körfeze bakan Ahmet Subaşı Mahallesi'nde üç katlı pembe bir ev vardı. Bu evde birbirini çok seven bir karı-koca yaşıyordu.

Evin babası Ali Rıza Efendi, eğitim görmüş iyi huylu bir insandı. İlk işi Selanik kenti Evkaf kâtipliği ile gümrük memurluğu olmuştı. Memurluktan ayrıldıktan sonra da kereste tüccarlığı ile tuz ticareti yaptı.

Evin annesi Zübeyde Hanım'sa, beyaz tenli, pembe yanaklı, ince yüzlü, ufak tefek denebilecek güzel bir kadındı. Işık saçan koyu mavi gözleri, sevecen, aynı zamanda dik bakışları onun dirençli bir kadın olduğunu gösteriyordu.

İlk çocukları Fatma 1871 yılında doğdu. Gözü gibi baktıkları kızları ne yazık ki dört yaşına gelmeden ölüp gitti. Ardından Zübeyde Hanım Ahmet ile Ömer adında iki oğlan çocuk daha dünyaya getirdi. Ama onlar da zayıf, hastalıklı çocuklardı.

Bu durum karı-kocayı çok üzüyordu. 1881 yılının baharında büyük bir sevinç yaşadılar. Takvimler 19 Mayıs 1919'u gösterdiğinde bir oğlan çocukları daha oldu. Adını Mustafa koydular. Sarışın, anası gibi mavi gözlü, topaç gibi bir çocuktu bu. Öteki oğlanlara göre sağlıklı bir bebektir. Yerinde durmayan kıpır kıpır bir yapısı vardı. Tepinip dururdu.

Mustafa iki yaşına bastığında oğlan kardeşleri öldüğünden Zübeyde Hanım ile Ali Rıza Efendi Mustafa'nın üstüne titrer oldular. Ali Rıza Efendi'nin işleri yolunda gitmediği için zar zor geçiniyor olsalar da Mustafa'nın hiçbir şeyini eksik etmiyorlardı. Mustafa tek varlıklarıydı. Sevinçleri, mutlulukları, gelecek umutları, her şeyleriydi o.

Mustafa dört yaşına geldiğinde ele avuca sığmayan bir çocuk olmuştu. Çok hareketli, dediği dedik bir çocuktur. Yaşlılarıyla bir araya gelip oyun oynadıklarında oyun başı hep Mustafa olur, ötekileri o yönlendirirdi. Hiç ebelenmezdi. Kovalayan oydu çünkü. İşte o yıllarda kız kardeşi Makbule dünyaya geldi. Mustafa Makbule'yi de oyun arkadaşları gibi çok seviyordu. Her akşam onu sevip okşamadan yatmazdı.

Mustafa beş yaşındaydı. O dönemde okula başlama yaşıydı bu. Mustafa'nın okula başlama yaşına gelmesi Zübeyde Hanım'ı çok sevindirmişti. Kocasıyla bu konuyu konuşurken, "Ben oğlumun din adamı olmasını istiyorum," dedi, "sen ne dersin?"

İleri düşünceli bir adam olan Ali Rıza Efendi, oğlunun bilgisiz, dar görüşlü hocalarca yönetilen Mahalle Mektebi'ne gitmesinden yana değildi. Şaşkınlıkla sordu:

“Mahalle Mektebi'ne mi verelim diyorsun?”

Zübeyde Hanım, “Elbet efendi, başka neresi olur ki?” dedi heyecanla.

Ali Rıza Efendi, Mustafa'nın çağdaş bir eğitim görmesinden aydın, ileri görüşlü bir insan olmasından yanaydı. Bu yüzden oğlunun çağdaş bilgilerle donanmış Şemsi Efendi Okulu'na gitmesini istiyordu. Düşüncesini belli etmekten çekinmedi.

“Yeni açılan Şemsi Efendi Okulu daha münasip olmaz mı hanım?” dedi.

Zübeyde Hanım çok önceden karar verdiğinden kesin bir dille, “Orası olmaz, olmayacak!” dedi.

“İyi de...” diyecek oldu Ali Rıza Efendi. Oğlu çok akıllı, çok zeki bir çocuktü. Mahalle mektebinde paslanıp giderdi.

Fakat Zübeyde Hanım, “Ben öyle istiyorum,” diye kestirip atınca, belli etmeden gülümseyerek, “Senin dediğin olsun öyleyse,” deyip uzun boylu tartışmaya girmeden konuşmasını bitirdi.

Mustafa ertesi gün ilahiler, dualar eşliğinde yapılan büyük bir tören olan Amin Alayı'yla Mahalle Mektebi'ne başladı.

Oğlunun mektebe başlama töreni Zübeyde Hanım'ı çok mutlu etmişti. Amin Alayı ilahiler söyleyerek sokak boyunca ağır ağır ilerlerken gözyaşlarını tutamamıştı. Ali Rıza Efendi böylece karısının isteğini yerine getirmiş oldu. Gönlünü aldı. Şimdi sıra onun isteğine gelmişti.

Aradan bir hafta kadar geçti. Mustafa Mahalle Mektebi'nden pek hoşlanmamıştı. Bu konuda annesine de sızlandı. Ali Rıza Efendi'nin de beklediği buydu. Karısıyla konuşup Mustafa'yı Mahalle Mektebi'nden aldı, kendi istediği Şemsi Efendi Okulu'na yazdırdı.